fotbal

AGENDA PREGĂTIRILOR

Au mai rămas 40 de zile pînă la reintîlnirea cu fotbalul. La 2 martie, 16-imile „Cupei" vor „deschide pîrtia" sezonului competițional. Echipele divizionare (A, B și C) și-au reluat pregătirile, anunțîndu-ne și primele meciuri amicale.

Pentru azi, scurte informații de la Universitatea Craiova, C.F.R. Cluj, Metalul București și C.I.L. Rm. Vîlcea.

IN PROIECT — UN TURNEU PESTE HOTARE

La Craiova, antrenorii Ștefan Coidum și dr. Vasile Frînculescu au dat startul pregătirilor în ziua de 10 ianuarie.

In cadrul lecțiilor de antrenament, care au loc zilnic la sală și în aer liber, se urmărește, deocamdată, reacomodarea jucătorilor cu efortul.

La 2 februarie, zi în care studenții termină sesiunea de examene, Universitatea se deplasează într-o stațiune de munte (Sinaia, Predeal sau Brașov), unde va susține și cîteva meciuri de verificare.

Pentru a asigura echipei o cît mai bună pregătire precompetițională, biroul secției de fotbal dorește să perfecteze un turneu de 2—3 jocuri în Iugoslavia, în a doua jumătate a lunii februarie.

In încheierea „telegraficelor" vești craiovene, noutățile survenite în lot: Zdrăilă, Țană, Dașcu și Boșoteanu au fost promovați din echipa de tineret-rezerve.

VISUL CLUJENILOR

Componenții echipei C.F.R. Cluj, lidera seriei a doua a diviziei B, au fost reuniți la 6 ianuarie, pentru începerea antrenamentelor.

Conducătorul tehnic al echipei, dr. Constantin Rădulescu, a împărțit programul de pregătire în trei etape: prima, 6 ianuarie—3 februarie, cu accent pe pregătirea fizică (forță și rezistență); în a doua perioadă, 3—16 februarie, formația își va continua antrenamentele (2—3 pe zi) la Borsec; ultima parte a pregătirilor, a treia, cuprinsă calendaristic între 17 februarie—9 martie, va permite antrenorului să se fixeze asupra „11"-lui de bază, căruia îi revine sarcina de a transforma în realitate visul clujenilor: promovarea celei de-a doua echipe în divizia A.

Efectivul echipei nu a suferit nici o schimbare: nimeni nu a plecat, nimeni nu a venit. Lipsește, însă, de la antrenamente, pentru motiv de boală, Dragomir. Echipa feroviară va susține, începînd cu primele zile ale lunii februarie, o suită de meciuri de verificare, cu Universitatea Cluj, A.S.A. Tg. Mureș, C.S.M. Sibiu, Steagul roșu Brașov etc.

25 DE JUCATORI CONCURA LA 11 LOCURI

Metalurgiștii bucureșteni, clasați la finele primei părți a campionatului pe poziția a treia, la numai două puncte de primul loc, se antrenează zilnic, de la 6 ianuarie, la baza sportivă din Pantelimon. Tînărul antrenor Paul Popescu are la dispoziție un lot numeros, format din 25 de jucători.

De la 24 ianuarie, bucureștenii își vor continua pregătirile la Bușteni. Primele meciuri amicale sînt prevăzute o dată cu reintoarcerea echipei în Capitală (9 februarie). Adversari: Rapid, Progresul, Dinamo, Politehnica, T.U.G. etc.

O SARCINA DIFICILA

Puși, se pare, pe fapte mari, jucătorii de la G.I.L. Rm. Vîlcea (div. C) au îmbrăcat treningurile înaintea multor divizionare A: la 4 ianuarie. Graba este explicabilă, pentru că vîlcenii au în sezonul viitor o sarcină dificilă — evitarea retrogradării.

„Întăririle" sosite (portarul Sanda, Frăsineanu și Ciutac, toți trei de la Chimia din localitate), precum și dorința celorlalți 15 jucători ai antrenorului Lazăr de a avea o comportare frumoasă în returul campionatului, îndreptățesc speranțele și așteptările puținilor (dar, entuziaștilor) suporteri ai echipei.

Grupaj realizat de **Dumitru VIȘAN**
(după corespondențele trimise de **N. Tudoran, Oct. Guțu, N. Barbu**)

Politehnica Iași nu este, totuși, uzurpatoarea locului pe care se află...

Exact acum trei ani, cînd echipa ieșeană se afla — ca și azi — pe locul 3 al clasamentului turului de campionat, am scris în ziarul „Sportul popular" articolul intitulat **„C.S.M.S. spre vîrful piramidei"**. Identitatea situației m-a chemat în dulcele tîrg al Ieșilor, interesat fiind mai ales de confruntarea dintre „autori și operă", cu alte cuvinte, de unghiul de vedere sub care își contemplează realizările și activitatea din trecutul sezon tandemul Iustin — Laurențiu și a lor... oaste.

Spre plăcuta surprindere a semnatarului acestor rînduri, pe antrenorii moldoveni — pe care îi bănuiam naufragiați într-o roză euforie poetică (căreia nu puțini i-ar fi găsit o explicație în impresionantul salt din divizia B pe a treia treaptă a clasamentului diviziei A) — i-am găsit adînc ancorați în... grija zilei de mîine, pe care o scrutează cu un impresionant realism.

Ilustrativ și, după părerea noastră, pe deplin edificator la temă, este răspunsul pe care cei doi antrenori l-au dat întrebării **„Ce loc — sub raport valoric — ocupă, după părerea dv., Politehnica Iași în ierarhia primelor 16 echipe ale țării ?"**

Răspuns: ÎNTRE LOCUL 6 ȘI 9 !

Ce demonstrează aceasta ? Că cei doi antrenori au... capul pe umeri și picioarele pe pămînt, că nu se lasă „furați" de această flatantă medalie de bronz pentru jumătatea drumului, că privesc fără dioptriile subiectivismului valoarea intrinsecă a echipei.

Cum a ajuns, totuși, Politehnica Iași pe locul III ?

Iată sinteza răspunsurilor celor doi antrenori:

1. — Echipa a făcut astăvară o excelentă pregătire precompetițională la Cîmpulung Moldovenesc. „Cărbunii" încărcați atunci au ținut tot turul.

2. — Un climat psihologic propice, favorizat și de noua conducere a clubului, atentă, plină de solicitudine față de această echipă promovată din B, căreia mulți îi preziceau o soartă zbuciumată, dacă nu tristă.

3. — Lotul fiind tînăr (cuprinde un singur jucător peste 25 de ani) a rezistat bine solicitărilor.

4. — Munca de pregătire a fost de cîteva ori mai intensă decît în anii trecuți.

5. — S-au învins greșelile unui început dramatic, care se anunța compromițător pentru viitorul echipei în primul campionat al țării.

Reluăm cîteva din aceste idei. Pornind de la ultima din ele, vom aminti că Politehnica a început actuala ediție a campionatului jucînd prima lună în deplasare ! Neglijența edililor ieșeni, care n-au terminat la timp amenajarea stadionului orășenesc, a obligat echipa să joace la Pașcani meciurile de acasă. Antrenorul Șerban Iustin ne mărturisea că a început acest campionat dominat de... **„Balada unui greier mic"** a lui Topîrceanu: **Cri, Cri, Cri toamnă gri / Tare-s mic și necăjit...** Într-adevăr, ce situație putea să fie mai grea pentru o echipă nou promovată decît aceea de a fi lipsită de terenul propriu, de căldura și forța mobilizatoare a publicului localnic ?

În pofida acestor condiții, Politehnica a obținut, în patru meciuri, 5 puncte, împrejurare care a avut un puternic efect tonifiant asupra jucătorilor.

Antrenori și fotbaliști s-au așternut pe muncă cu toată dăruirea. Splendida boemă din alți ani, cu antrenamente după toane, cu pockerașe de pomină, stropite din belșug cu cotnărel au rămas doar în memorie, iar evocarea lor acum stîrnește zîmbete jenate...

Conștienți de handicapul lor valoric, accentuat și de pasajul prin divizia B, jucătorii ieșeni au acceptat ideea antrenorilor că numai depășind prin muncă, prin pregătire, celelalte echipe, numai așa pot echilibra un raport de forțe nefavorabil. Rezultatele au confirmat valabilitatea tezei. Pătrunși — antrenori și jucători — de realitatea că, valoric, echipa este de mijlocul clasamentului, s-au depus toate eforturile pentru AUTODEPĂȘIRE, iar evoluțiile exprimă realizarea acestui deziderat.

Iată de ce îndrăznim să afirmăm că echipa ieșeană nu este uzurpatoarea locului pe care-l deține, ci, dimpotrivă, îl merită, el răsplătind o muncă demnă de toată stima. Știm, se vor găsi unii care să invoce conjuncturа favorabilă de care a beneficiat echipa ieșeană în această toamnă, aducînd în discuție rezultatul surprinzător cu care s-a soldat partida cu Steaua, disputată la București. Acestora le amintim că Politehnica a pierdut la Iași meciul cu Universitatea Craiova, joc în care, după primul sfert de oră, scorul trebuia să fie 3—0 pentru gazde și situația unică de a începe campionatul evoluînd o lună pe teren străin. Asta, apropo de împrejurări „favorabile".

Munca, seriozitatea, dăruirea — iată explicația simplă a locului de onoare pe care se află azi Politehnica Iași.

Marius POPESCU

OFSAID!

Dacă fotaliștii și-au reluat cu asiduitate pregătirile, nici arbitrii nu vor să se lase mai prejos... In consecință, colegiul municipal de arbitri a convocat pentru simbăta trecută, în sala Progresul din str. dr. Staicovici, pe cei 120 de membri ai lotului republican.

Convocare în regulă, cu semnătură...

Cu toate acestea, „condica de prezență" la prima ședință de pregătire fizică a anului a fost semnată de numai 63 dintre cei convocați, ceea ce reprezintă — dincolo de niște motive mai mult sau mai puțin plauzibile — un procentaj inacceptabil !

Scriem aceste rînduri cu speranța că noul colegiu central de arbitri va lua în considerare aceste „forfaituri" și că arbitrii care nu înțeleg să respecte elementara obligație de a se pregăti, indiferent de numele lor, vor fi chemați la ordine.

PE SCURT

• Zilele trecute, arbitrii ieșeni și-au reluat activitatea, printr-o ședință de analiză a activității anului 1968. Cu această ocazie a fost elaborat și planul de pregătire teoretică și fizică a arbitrilor din municipiul Iași. Pînă la începerea campionatului, arbitrii vor participa la două antrenamente săptămînale (miercurea și duminica) și la lecțiile cu caracter teoretic.

TH. ONIGA
secretarul colegiului de arbitri Iași

• La conferința de dare de seamă și alegeri a asociației sportive Ideal Cernavodă, desfășurată recent, mulți dintre vorbitori au condamnat abaterile unor fotbaliști. Jucătorul C. Catrina, de exemplu, a fost vehement criticat pentru comportarea sa nesportivă la o serie de meciuri de campionat, fapt care i-a adus și o suspendare pe trei etape. Numeroși participanți la conferință au cerut consiliului asociației să fie mai sever față de fotbaliști și să-i sancționeze exemplar pe acei care dau dovadă de indisciplină.

N. PANĂ — coresp.

Victoria — cu 2-1 — a ieșenilor la București în fața Stelei, a fost una din marile surprize înregistrate în turul campionatului. In imagine o fază din acest joc.
Foto: V. BAGEAG

Nou la Loto

Începînd cu tragerea obișnuită din 31 ianuarie 1969, se măresc șansele de cîștig la LOTO prin aplicarea unei noi formule tehnice care vine în ajutorul participanților prin avantajele pe care le oferă:

— se vor introduce extrageri duble și se vor atribui cîștiguri și cu 2 numere;

— se vor atribui premii pe 9 categorii (5 la extragerea I și 4 la extragerea a II-a);

— se pot obține premii de valoare maximă=200.000 lei;

— se atribuie premii fixe de 100 lei pentru 2 numere la extragerea a II-a;

— se introduc bilete sfert și cu variante simple, nu numai combinate.

Amănunte puteți afla de la orice agenție LOTO-PRONOSPORT.

Jucați în fiecare săptămînă la LOTO.

PREMIILE CONCURSULUI NR. 3 DIN 19 IANUARIE 1969

Categoria I: (13 rezultate) 0,5 variante a 79 415 lei; Categoria a II-a: (12 rezultate) 52 variante a 1 632 lei; Categoria a III-a (11 rezultate) 819 variante a 174 lei.
Premiul de categoria I a revenit participantului Ciobanu Mircea din Orașul Gh. Gheorghiu-Dej.

REZULTATELE TRAGERII EXCEPȚIONALE LOTO DIN 21 IANUARIE 1969

FAZA I: (bilete de 20 și 10 lei): Extragerea I: 53 8 57 87 39 56 30 32 54 73 18 22; Extragerea a II-a: 1 47 29 45 57 50 17 13 88 37 23 63; Extragerea a III-a: 53 86 70 46 74 32 4 41 34 71 15 55; Extragerea a IV-a: 36 65 12 33 17 76 68 3 89 83 35 19; Extragerea a V-a: 30 64 57 41 2 74 7 19 60 12 8 21.

FAZA a II-a: (bilete de 20 și 8 lei): Extragerea a VI-a: 5 65 10 33 84 39 85 66 75 87 79 22; Extragerea a VII-a: 11 16 42 31 35 66 72 52 58 24 63 82; Extragerea a VIII-a: 63 13 59 84 75 28 33 12 57 53 16 73; Extragerea a IX-a: 74 85 64 86 62 5 57 81 63 33 7 43.

FAZA a III-a: (bilete de 20 și 2 lei): Extragerea a X-a: 25 84 55 18 52 60 40 86 56 69 79 64.

Fond de premii: 3 603 123 lei.

A apărut nr. 1/1969 al revistei

SPORT ȘI TEHNICĂ

cu un sumar bogat și variat din care menționăm:

— Caii putere ai aviației !
— „Formula 1" în oglinda retrovizoare.
— La volan pe drumurile Franței.
— Motocicleta la ora zborurilor astrale.
— Un proiect românesc de autoturism premiat în Italia.
— Marea astronautică a început !
— Planoriștii la porțile stratosferei.
— Receptor superheterodină pentru U.U.S.
— Letcon-pistol.

În revistă găsiți, de asemenea, numeroase reportaje, fotoreportaje, știri, noutăți, magazin etc.
32 pagini în culori

ÎNTRE LONDRA ȘI ATENA

● Liège-ul o lecție ● Notele jucătorilor ○ „La Atena vom ataca curajos" ● Două teste înaintea meciului din capitala Greciei

A trecut, iată, o săptămînă de la meciul Anglia-România, care a prilejuit prima evoluție a echipei noastre naționale pe pămînt englezesc. În răstimp de cîteva zile de la desfășurarea partidei, iubitorul de fotbal din țara noastră a avut posibilitatea să-și completeze cele aflate pe calea undelor cu comentariile trimișilor speciali și — mai ales — cu filmul înregistrat pe telerecording și prezentat duminică după-amiază de Studioul de televiziune.

Într-un cuvînt, în momentul de față știm totul sau aproape totul despre jocul mai sus-amintit, încheiat cu cel mai valoros rezultat realizat vreodată peste hotare de tricolori, cu atît mai prețios (în pofida caracterului amical al jocului) cu cît reprezentativa României a apărut pe Wembley cu cea mai tînără formație (medie de vîrstă sub 23 de ani) din istoria evoluțiilor sale. A trecut o săptămînă — spuneam — de la meciul Anglia-România. Impresiile de moment au avut timpul suficient pentru decantare și în locul stării generale de euforie, absolut firească după atîtea eșecuri la toate nivelele fotbalului nostru, își face locul analiza lucidă, unica modalitate de a contribui la consolidarea acestui prestigios 1—1, pe care noi l-am dori de bun augur și pentru următoarele confruntări din preliminariile campionatului mondial.

Va juca acest 1—1 (rezultat echivalent cu un succes) rolul de stimulent moral pentru „11"-le nostru reprezentativ și nu de tranchilizant cum, din păcate, s-a mai întîmplat în alte similare ocazii ? Iată întrebarea pe care ne-am pus-o mai înainte de convorbirea purtată cu antrenorul *Angelo Niculescu* la înapoierea acestuia de la Londra; motiv pentru care intenționat am deschis discuția cu episodul Liège, șters prea repede cu buretele din unele comentarii.

— Liège-ul ? A fost o lecție usturătoare pentru noi — spunea interlocutorul nostru — dar care ne-a prins bine. Aș putea invoca drept scuză, într-o oarecare măsură, oboseala accentuată resimțită de jucători. Am ajuns în localitate noaptea, după un drum efectuat cu avionul și apoi cu autobuzul. Cu Standard Liège, o echipă în formă, care conduce în campionatul belgian, am jucat în aceeași zi, dar, mai mult decît oboseala, la scorul catastrofal a contribuit, în primul rînd, greșita orientare în teren a apărătorilor noștri, mai precis a fundașilor centrali, care au acționat superficial, cu spații mari între ei și cu o preocupare mai mare pentru ofensivă. Și, cum nici atacul n-a strălucit, s-a ajuns la rezultatul știut. De altfel, Ion Ionescu, venit de la Aachen pentru a-și revedea coechipierii din națională, îmi spunea — ca o observație cu caracter general — că echipele noastre, comparativ cu cele din campionatul vest-german, tratează cu superficialitate situațiile de apărare și că în atac se desfășoară prea mult pe lateral în loc să insiste pe jocul direct, pe axul porții.

— A urmat jocul de la Gröningen, în Olanda...

— ...unde s-au luat unele măsuri de corectare a jocului, înlocuind în același timp pe Boc, Mocanu și Pantea cu Lupescu, Deleanu și, respectiv, Dembrovschi. Fără să renunțăm la spiritul ofensiv, echipa a acționat însă mai prudent în fazele de apărare și diferența valorică și-a spus cuvîntul. Dar faptul cel mai îmbucurător pentru noi a fost acela că formația și-a recăpătat foarte repede încrederea în posibilitățile ei, arătînd, totodată, și un bun potențial fizic.

— În Anglia...

— Am ajuns luni 13 ianuarie, la amiază. La puține ore de la sosire am efectuat un ușor antrenament în Hyde Park, întrucît atît stadionul Chelsea cît și Wembley-ul aveau gazonul îmbibat cu apă. Accidentat la una din ședințele de pregătire zilnică, Ghergheli a ținut, totuși, să calce și el pe Wembley, manifestîndu-și părerea de rău că nu va lupta și el alături de coechipierii lui în „marele templu" al fotbalului. Am fost nevoiți să-l înlocuim cu tînărul jucător clujean Anca; după cum știți, acesta s-a străduit și a reușit să fie la înălțime, luptînd din greu, la început, cu tracul inerent într-un joc de debut.

— Ar trezi interes pentru cititorii noștri o scurtă caracterizare a jocului prestat de fiecare component al echipei.

— Da, să încercăm. *Gornea*, nesigur în intervenții în prima repriză, și-a revenit în cea de a doua, scoțînd mingi de mare dificultate; îl notez cu 6. *Sătmăreanu* a desfășurat un joc complet, deposedînd și intercepțînd sigur și participînd neobosit și la unele acțiuni de atac; nota 8. *Boc* — rezistent, foarte bun la intercepții, s-a plasat însă greșit la unele faze, uitînd că el este ultimul apărător înaintea lui Gornea; a mai avut o greșeală tehnică, scăpînd mingea de sub talpa piciorului și producîndu-ne nouă, tuturor, multe emoții; nota 7. *Dinu* — atent la marcaj, bine orientat mai ales în repriza a doua, cînd a îmbinat jocul defensiv cu cel ofensiv; în repriza întîi a avut unele execuții tehnice defectuoase și unele ieșiri inoportune din linia defensivă în cea mediană; nota 8. *Deleanu* a început mai slab, fiind relativ ușor depășit de Radford și neadaptînd execuțiile tehnice la condițiile dificile prezentate de terenul de joc; și-a revenit, însă, destul de repede, scoțînd două mingi de pe linia porții și prestînd o repriză — a doua — excelentă; una peste alta, nota 7. *Anca* și-a dat drumul la joc cu mai mult curaj în repriza a doua, cînd a participat și la finalizare; prezintă unele defecțiuni în folosirea pasei; nota 7. *Radu Nunweiller* — îndeplinind rolul de coordonator, a distribuit multe mingi, participînd în egală măsură în apărare și în atac; ca greșeli în unele momente, cînd echipa se găsea în atac, a frînat jocul, folosind pasa înapoi și dînd astfel adversarului posibilitatea să se replieze; totuși, nota 8. *Dembrovschi* s-a remarcat printr-o bună orientare și prin unele execuții tehnice de finețe; nu protejează încă corect balonul din care cauză este deposedat cu ușurință; nota 6. *Domide* — foarte activ la mijlocul terenului, conștiincios în îndeplinirea atribuțiilor, se orientează ușor, schimbînd la nevoie direcția jocului; ca defecțiuni: a apărut foarte puțin în acțiunile ofensive și mai de loc la finalizare; nota 7; *Dumitrache* — inteligent în joc, folosește procedeele tehnice cu multă îndeminare...

— Permiteți-mi să vă reamintesc că și-a făcut loc cam greu în formație...

— Pînă în momentul în care m-am convins că ne este util. Deficiențe, să știți, mai are și acum: se complică uneori în acțiuni, întîrziind declanșarea șutului sau a pasei; să nu uităm, totuși, și marele lui merit de a fi adus egalarea pe Wembley, transformînd calm și precis lovitura de la 11 m; nota 8. *Lucescu* — activ, prezent și în situațiile de atac și în cele de apărare, prețios în jocul combinativ; nu este însă suficient de insistent în fazele de gol, întîrziind acțiunea; nota 7.

— Caracterizînd jocul prestat de Anca și Domide, i-ați dojenit întrucîtva pentru faptul de a se fi rezervat în acțiunile ofensive, ocupînd poziții retrase. Deducem de aici că dv n-ați dat indicații pentru o expectativă exagerată...

— Absolut, ideea noastră de joc a fost un 1—4—2—4 modernizat. Cu următoarele variante: 1—1—4—2—3 în situațiile de apărare, Boc fiind măturătorul, Anca fundașul central care-i lua locul, iar Domide și Nunweiller cei doi de la mijloc; cînd echipa se afla în atac, preocuparea ei era să creeze situație de 4+1 în ofensivă, acel +1 fiind, de regulă, mijlocașul Nunweiller. Spun preocupare, întrucît, în fapt, ideea nu s-a realizat decît sporadic.

— Pentru Grecia ?

— Păstrăm întactă concepția, axată pe echilibrul tactic, cu deosebirea că pînă la 16 aprilie tînăra noastră formație va avea timpul să se rodeze și să evolueze mai curajos și în atac. Numai așa vom putea obține rezultatul dorit la Atena: punctele „sau măcar... punctul atît de prețios într-o partidă disputată în deplasare.

— Vorbeați de o omogenizare mai bună a formației pînă la 16 aprilie. Să înțelegem prin aceasta că închideți căile de acces spre echipa națională, păstrînd neschimbat „11-le londonez" ?

— Nu, asta nu. Echipa se poate întări încă pînă la primăvară cu jucători ca D. Nicolae, Hălmăgeanu, Coman, Uifăleanu, pe care îi vom urmări cu maximă atenție în meciurile de campionat.

— Ce teste mai importante v-ați propus înaintea jocului de la Atena ?

— Două meciuri cu echipe de club de peste hotare. Voi propune ca una din ele să fie o formație puternică din Austria. Dorim să ne pregătim cum scrie la carte, să nu omitem nimic. Draw-ul realizat pe Wembley a dat echipei încrederea în posibilitățile ei. Vom asalta, așadar, cetățuia calificării pentru „mondiale". Premise mai bune s-au creat, vrem să le exploatăm.

G. NIC.

Adevăruri vechi și noi

Ca un făcut, tot ce este nou în fotbal ajunge în arsenalul echipelor noastre și e aplicat pe teren abia atunci cînd în țările cu fotbal avansat „noul" acesta începe să fie părăsit.

Acest fapt este cu atît mai surprinzător, cu cît antrenorii noștri fruntași au fost prezenți la Campionatul mondial din Anglia, iar datorită competițiilor inter-cluburi cu caracter internațional au putut menține o legătură permanentă cu fotbalul din alte țări, fără să mai vorbim de televiziune, care contribuie în cel mai înalt grad la răspîndirea noului în toată lumea.

În Occident, timp de 7 ani s-a dat o luptă aprigă între sistemul de joc cu apărare în linie și „beton". „Betonul", datorită lui Herrera, sau mai exact datorită unui ansamblu de jucători foarte valoroși întruniți la „Inter", a cunoscut o perioadă strălucită, fiind considerat la un moment dat piatra filozofală în fotbal, în timp ce apărarea în linie, a cărei reprezentantă autorizată a fost echipa belgiană Anderlecht, n-a rezistat în întîlnirile oficiale cu miză.

Totuși, cum se întîmplă deseori, cînd doi se ceartă cîștigă al treilea; în cazul acesta a învins „apărarea activă", practicată de echipa Angliei, de Celtic și chiar de Dinamo Kiev, care a cîștigat pentru a treia oară consecutiv campionatul U.R.S.S. Aceste echipe au o tendință pronunțată spre jocul ofensiv. Asistînd la evoluțiile lor, nu vom vedea apărători care în tot cursul meciului stau în preajma suprafeței de pedeapsă. Formațiile la care ne referim, își bazează jocul pe valoarea deosebită a liniei mediane, compusă din trei sau patru jucători, și aplică principiul „atacul începe de la poarta proprie". Astăzi, nu învinge echipa, care are o așezare inițială presupusă, hai să-i zicem realistă, ci aceea a cărei jucători sînt mai rapizi, au o capacitate mare de manevră, au o măiestrie deosebită în execuții tehnice, improvizează tactic, fără să calce în picioare principiile de bază ale tacticii colective.

★

Calitatea execuțiilor tehnice este însă influențată de viteza de deplasare a jucătorilor. Accelerarea ritmului de joc provoacă greșeli tehnice, chiar la jucătorii cei mai buni, greșeli ce nu se produceau la un ritm moderat. Dar fotbalul lent, chiar dacă mai este practicat în unele țări și echipe, este totuși sortit să dispară.

În linii generale, viteza de deplasare, mobilitatea, rezistența și forța jucătorilor au crescut, dar jocul de calitate este condiționat de sporirea vitezei de execuție. Ținerea exagerată a mingii — boala incurabilă a fotbalului românesc — își are originea în calitatea slabă a unor procedee tehnice.

Să ne oprim puțin asupra procedeului de lovire a mingii. Din pozițiile statice, execuțiile sînt bune, dar din mișcare procentul de greșeli este exagerat, chiar cînd mingea este trimisă la o distanță de 15—20 m. Neasiguranța în lovirea mingii îl obligă pe fundaș să evite pasele lungi, și tot datorită nesiguranței s-a născut frica atacanților de a trage la poartă. Lovirea corectă a mingii constituie baza tehnicii și dacă am pornit să intensificăm jocul, sîntem obligați să executăm acest procedeu în plină viteză.

Preluările în mișcare, de asemenea, necesită execuții suplimentare, care întîrzie jocul. Iar în ceea ce privește lovirea mingii cu capul, sîntem mult rămași în urmă.

★

Referindu-ne la latura tactică a jocului, sîntem mereu martori la acțiuni ofensive pornite de la linia de fund, cu pase lente, laterale și înapoi, chiar dacă situația tactică nu o cere, sau deplasarea lentă a mijlocașilor pe mijlocul terenului, permițînd adversarului să-și organizeze bine apărarea. Ne lipsesc mijlocașii care să înțeleagă că jocul de fotbal este, în fond, o luptă continuă pentru cîștigarea de timp. Echipa în atac caută să cîștige timp, ca să nu permită apărării adverse să se organizeze, iar apărarea caută să întîrzie atacul advers, ca să primească întăriri prin revenirea mijlocașilor în apărare.

Jocul pozițional este de domeniul trecutului. Nu mai avem extreme sau vîrfuri de atac care tot jocul să aștepte pe o poziție avansată o deschidere sau o pasă bună. Jocul a căpătat un caracter pronunțat de manevră. Vîrfurile de atac se demarcă fie în adîncime, fie lateral. Demarcările sînt de două feluri: demarcări cu scopul de a primi mingea și demarcări false cu scopul de a crea culoare sau spații libere partenerilor, mai ales celor din linia de mijloc.

La echipele noastre, deseori observăm atacuri în trombă, cu un mare număr de jucători, prin centrul terenului, pe direcția porții, unde sînt concentrate forțele principale ale apărării adverse. Fiecare din noi ne aducem aminte de prima repriză a jocului cu Elveția. Dar chiar și în repriza a doua jocul a avut de suferit, din cauză că s-a acționat exclusiv pe aripa dreaptă, deși se știe că schimbarea frecventă a jocului, de pe o parte pe alta a terenului, este cea mai bună armă împotriva apărărilor aglomerate, indiferent dacă acestea joacă cu măturător sau fără.

★

Se observă că fotbalul nostru suferă de lipsa unor jucători de super-clasă. Mânagerul lui West Bromwich Albion este însă de părere că nici nu e nevoie neapărată de asemenea jucători: *„Astăzi, echipele constituie în primul rînd o forță colectivă și apoi o colecție de jucători talentați".*

Eh, tocmai această forță colectivă lipsește la majoritatea echipelor noastre, iar U.T.A., liderul clasamentului, trebuie să constituie un exemplu pozitiv în această privință, pentru toate echipele noastre.

Nicolae VILCOV
antrenor